

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Under Forhandlingerne i den sidste Rigsdaagsamling om Hærløvens Revision toges den Beslutning at udsætte Revisionen af Forpleiningskorpsets Ordning, indtil den øvrige Hærorrdning, efter hvilken den skulde afsendes, var vedtagen. Dette Standpunkt er naaet ved Loven af 25de Juli 1880, og nærværende Lovforslag fremkommer saaledes for at tilvejebringe et nødvendigt Supplement til sidstnævnte Lov, hvis fulde Gjennemførelse ved reglementariske Bestemmelser maa afvente Administrationens endelige Ordning. I Samklang med at i Loven af 28de Mai 1880 om Søværnets Ordning Benævnelsen „Maadens Forpleiningskorpsets“ har været Maadsen for Benævnelsen „Søværnets Intendantur“, er i dette Lovforslag Benævnelsen „Hærens Forpleiningskorpsets“ ombyttet med Benævnelsen „Hærens Intendanturkorpsets“ fordi man har forment at burde benytte Leiligheden til at give Korpset et Navn, der bedre svarer til dets fleksibde Virksomhed, af hvilken Forpleiningen kun udgjør en enkelt Gren.

Loven af 26de Mai 1868 om Forpleiningskorpsets Ordning skabte nye Forhold, som i flere Henseender have givet gode Resultater; men ved den nævnte Ordning, ligesom ved Ordningen for Baabnene, nærede man større Forventninger om, hvad der skulde kunne opnaaes ved Benyttelsen af det værnepligtige Mandskab, end Erfaringerne have vist at være begrundet. Vel har Forpleiningskorpset for saavidt været bedre stillet end Baabnene, at Tilgangen næsten udelukkende er stet ved Frivillige, hvilket har tilladt at drage til Korpset netop saadanne Værnepligtige, som vare særlig oplagte til dets Tjeneste, og som derhos hørte til Livstillinger, i hvilke de Egenstaber udvikles, for hvilke der er Anvendelse i Korpset, og hvoraf Følgen atter har været, at der i det Personale, som er hjemsendt strax efter den første Uddannelse, findes et forholdsvis stort Antal unge Mænd, som efter senere Indkaldelse i kort Tid kunne gøres anvendelige endog til betroede Stillinger; men Forpleiningskorpset savner, ligesom hidtil Baabnene, i høi Grad øvet Personale, navnlig til Ansættelse ved de mobile Afdelinger under Krigsforhold; thi Forventningerne om at saa Værnepligtige til at modtage Ansættelse til forsat Tjeneste som Korporaler i Korpset eller som Reserveintendantur ere blevne i høi Grad skuffede.

At Korporaler skulde der efter Loven om Forpleiningskorpsets Ordning og de aarlige Bevillinger have været stabigt 30 til Tjeneste. I Virkeligheden har der i de sidste 8 Aar kun været i Gjennemsnit 8 til Tjeneste.

At Reserveintendantur paaregnedes udnævnt 15 nye aarlig. I Virkeligheden have de sidste 8 Aargange kun givet ialt 11 nye Reserveintendantur, altsaa i Gjennemsnit for de 6½ Aar-

gange, af hvilke Reserveintendantur have kunnet udnævnes, neppe 2 nye aarlig.

Medens der ved Udgangen af 1879 skulde, efter Fradrag af Decrementet, have været 82 Reserveintendantur og omtrent det samme Antal øvede Korporaler i Korpsets Linie til Tjeneste eller hjemsendte, havde der som Følge af de nævnte Misforhold kun 11 Reserveintendantur og 20 øvede Korporaler.

Ved Udgangen af 1879 var der 6 Reserveintendantur og 7 Korporaler til Tjeneste ved Korpset i Stedet for henholdsvis 12 og 30.

Paa Manglen af tjenestegjørende Reserveintendantur har man i de forløbne Aar kunnet raade Bod ved at antage til Tjeneste Intendantur af Forstærkningen (i den senere Tid have dog kun saadanne villet lade sig antage, som ikke ved Antagelsen nødsages til at skifte Ordholdssted); men denne Udvei vil helt eller for den største Del lufkes, naar de Intendantur af Forstærkningen, der kort efter Forpleiningskorpsets Oprettelse bleve optagne i samme som Reserveintendantur og senere ere forblevne ved Korpset i Saab om fast Ansættelse, have naaet dette Maal.

Manglen af Korporaler er i de forløbne Aar imødegaaet ved Besættelse af nogle Assistent- og Skriverpladser med Civile og ved Benyttelsen af Korpsets tjenestegjørende Underkorporaler som Assistentur, uanset Ulemperne for de vedkommende Intendantur ved hvert halve Aar at maatte skifte saadanne og hver Gang at faa øvede.

Ved indtrædende Mobilisering vil man, som Ordningen nu er, nødsages til at udnævne et betydeligt Antal øvede Korporaler (der i Reglen ere udnævnte efter kun 6 Maanedes Uddannelse i Korpsets Rekruttskole og strax efter hjemsendte) til Reserveintendantur og til at ansætte disse nyudnævnte Reserveintendantur endog som Intendantur ved Troppeafdelinger, der strax skulle rykke i Felten, hvilken Ordning ikke er forsvarlig. Som Assistentur maa man i Stedet for øvede Underofficerer anvende øvede Korporaler og Underkorporaler, hvilket ikke er uden Betænkning, naar der ikke have et større fast Underofficerspersonale til Anvendelse i Stillinger, der særligt kræve øvede Kræfter.

At Hensyn haade til Fredsforhold og til Krigsforhold er derfor en Forbedring af Forholdene nødvendig, og ligesom ved Baabnene maa man ved Korpset formentlig benytte de to Midler:

— at udtage Befalingsmandslever ogsaa til Supplerings af de værnepligtige Embedsmænd og

— at forøge Kammernes faste Personale.